



**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

6. De materia Ordinis Presbyteratus? Et asseritur Ordinationem Sacerdotis
perfici in prolatione primæ cum applicatione suæ materiæ, &
impositionem manuum cum verbis secundæ formæ non esse de ...
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

ex Ref. 67. ege doctrinam §. Deducitur tertio, ad medium.

manuum tradunt Syluius in 3. part. quest. 37. art. 2. queritur 3. Layman. in Theol. moral. lib. 5. tract. 9. cap. 5. num. 2. Filliuc. tom. 1. tract. 9. cap. 2. n. 44. Coninch. de Sacram. disp. 20. dub. 7. concl. 3. Henriquez lib. 10. cap. 8. n. 3. Bellarm. de sacram. Ordinis, lib. 1. cap. 9. & alij penes ipsos.

2. Non delunt tamen Doctores, asserentes traditionem libri Euangeliorum esse solam materiam essentialem Diaconatus, & ita docent Valentia tom. 4. disp. 9. quest. 1. punct. 5. Faber. de sacram. Ordinis in 4. sent. disp. 24. quest. 1. dub. 1. cap. 4. num. 3. Villalobos in sum. tom. 1. tract. 11. diff. 4. num. 1. & diff. 5. n. 2. Nugnus in 3. per. tom. 2. quest. 37. art. 5. Et ideo si Episcopus ordinaret aliquem Diaconum sine impositione manuum, esset vere ordinatus. Vtraque opinio est probabilis.

RESOL. VI.

Præter doctrinam Ref. annotatum seque lege in to. 3. tr. 1. ex Ref. 67. doctrinam §. Deducitur tertio.

De materia Ordinis Presbyteratus? Et asseritur ordinationem Sacerdotis perfici in prolatione primæ formæ cum applicatione suæ materiæ, & impositionem manuum cum verbis secundæ formæ esse de essentia, & substantia ordinis Sacerdotalis, sed adhibenda sunt ratione præcepti: Ex part. 3. tr. 4. Ref. 186. alias 187.

Pro forma huius primæ materiæ in Ref. 3. not. seq. §. 1. Et pro forma huius secundæ materiæ, in to. 1. tr. 3. lege latè doctrinam, Ref. 1. & signanter in tom. 3. tr. 1. Ref. 12. latè à principio, & in Ref. 67. Et licet, & in to. 4. tr. 8. Ref. 22. §. vltim. cursum ad medium.

§. 1. Secundum aliquos materia sacerdotij est duplex. Prima est, traditio calicis cum vino, & potestatis offerendi sacrificium, &c. Secunda est, impositio manuum vnà cum verbis, Accipe Spiritum sanctum, quorum remiseris peccata, &c. Vtraque autem est de essentia, quia confertur distincta potestas; nam in prima tantum consecrandi, in secunda absoluedi, ideoque sine altera earum esset imperfectus Sacerdos, & si vna ex iis omittetur, illa sola supplenda esset. Igitur dicendum est ordinationem Sacerdotis constare duabus partialibus materiis, ad perfectam ipsius ordinationem essentialiter requisitis & per vnamquamque conferrî nouam potestatem supernaturalem. Quare omnino credendum est, per vtramque conferrî gratiam sacramentalem, & ita docent Coninch. de Sacram. disp. 20. dub. 7. n. 60. concl. 2. Vasquez in 3. part. tom. 3. disp. 239. cap. 3. Bellarminus de Sacram. Ordinis, lib. 1. c. 9. Filliucius tom. 1. tract. 9. cap. 2. n. 42. Layman. in Theol. moral. lib. 5. tract. 9. c. 5. n. 2. Henriquez lib. 1. cap. 6. & cap. 11. n. 6. Syluester. in 3. part. quest. 37. art. 2. queritur 4. & alij penes ipsos.

Sup. hac essentia latissime in Resolutionibus, & §. 55. not. præteritæ.

2. Sed contrariam sententiam non minus probabilem esse existimo, quam tuncur Valentia tom. 4. disp. 9. quest. 1. punct. 5. Faber. de sacram. Ordinis in 4. sent. disp. 24. quest. 1. disp. 1. cap. 4. n. 96. Ioan. de la Cruz in dir. et. conf. part. 2. de sacram. Ordinis, dub. 2. concl. 1. Sotus in 4. disp. 24. quest. 1. art. 4. concl. 5. Nugnus in 3. part. tom. 2. q. 37. art. 5. & alij, asserentes ordinationem Sacerdotis perfici in prolatione primæ formæ cum applicatione materiæ suæ; & impositionem manuum cum verbis secundæ formæ non esse de essentia, & substantia ordinis Sacerdotalis, sed esse sacramentalia, quæ sunt adhibenda ratione præcepti, non quia sunt de essentia. Ita Doctores citati, qui respondent ad argumenta Bellarmini, & contrarium. Vtraque opinio (vt dixi) est satis probabilis.

RESOL. VII.

An instrumenta Ordinis debeant necessario Ordinandi porrigi immediate ab Episcopo, & non per Archidiaconum? Et an contactus physicus, & non moralis instrumentorum sit de necessitate Sacramenti ordinis?

Et an Sacerdos ordinatus cum Calice, & Patena non consecratis, debeat iterum ordinari cum conditione? Et quid dicendum de Subdiacono, & Diacono? Ex part. 10. tr. 15. & Misc. §. Ref. 20.

§. 1. AD hunc casum sic respondet Emanuel Sa. ver. ordo num. 5. Presbyter fit, dum ei traditur materia consecranda; Diaconus dum liber, Subdiaconus dum calix cum patena (sufficit verò calix etiam non consecratus) Acolythus dum vinctus vel candelabrum; Ezoteista, & lector dum libri; Ostiarius dum clauis. Sufficit verò in cæteris ordinibus præter Sacerdotium tradere materiam per Archidiaconum. Ita ille.

2. Sed aliqui obseruant ipsum asserere, immutabile quod sufficit in cæteris ordinibus præter sacerdotium tradere materiam per Archidiaconum; Nam in omnibus ordinibus maioribus materia debet porrigi immediate ab ipso Episcopo, aliis ordinatio erit nulla, & sic habetur in cap. Subdiaconus disp. 23. Et ita docet cum Marchino, & aliis P. Leonardus de Sacram. tom. 2. tract. 6. disp. 3. quest. 28. quibus ego addo Garciam in Summa Theol. Moral. tract. 1. de materia disp. 8. num. 4. in fine. Escobar in Theol. Moral. tract. 7. exam. 8. cap. 8. num. 69. Gesualdum in Theol. Moral. tom. 1. tract. 31. cap. 3. num. 8. Suarez, Filius, Siluestrum, Bonac. & Coninch. penes ipsos hactenus in Flor. Theol. ver. Ordo 2. num. 2. cum docto Niccolao Lambert in 3. part. D. Thoma de Sacram. ordines vti §. num. 4. cum seq. vbi sic ait: Videtur etiam esse de essentia ordinationis, vt Episcopus ordinans porrigat per se ipsum instrumenta ei quem ordinat per illorum traditionem.

3. Probatur ex modo loquendi Concilij Carthagi. IV. supra; nam agens de ordinatione, ita sepe semper ait, accipiat scilicet ordinandus de manu Episcopi, vel tradat ei Episcopus, qua loquendi formula satis indicat requiri in ordinatione, vt hæc traditio instrumentorum fiat ab ipso Episcopo ordinante.

4. Addidit hanc particulam Fere, quia id affirmat agendo de singulis ordinationibus, vt tamen dum agit de ordinatione Acolythi, dicit jilum quidem esse ab Episcopo instruendum qualiter in officio suo gerere se debeat. At quantum spectat ad traditionem materiæ, ita loquatur de illa, sed ab Archidiacono accipiat ceteroforum cum Cerro, vt sciat se ad accendenda Ecclesie luminaria mancipari. Hoc tamen videtur correctum per Pontificalem Rom. vbi semper habetur, vt ipsemet Episcopus porrigat quemadmodum animaduertit Caietan. tom. 1. 179. tract. 11. sicque etiam ex ipso Pontificali Rom. probatur nostra propositio.

5. Probatur etiam ratione, in Sacramentis in vfu consistentibus applicatio materiæ ad subiectum debet fieri à ministro talis Sacramenti. licet etiam in eius forma non semper exprimat, quod talis applicatio fiat à Ministro formam Sacramenti præferente, vt videre est in Sacramento Extreme-Vindictis, cuius vinctio debet essentialiter perfici à Ministro formam eius præferente: Atqui Sacramentum ordinationis est in vfu, vt constat apud omnes Theologos, & per se patet, ordinarius eius minister est Episcopus ordinans, vt dicitur infra; materia vero ordinationis est traditio instrumentorum, vt supra docuimus, igitur debet hæc traditio instrumentorum fieri ab Episcopo ordinante ei, quem ordinat. Maior propositio probatur vniuersim de omnibus sacramentis formaliter consistentibus in vfu, sine eorum formæ importent materiæ applicationem fieri à ministro præferente formam sacramenti (causam)